

udmeldt, har sammes Formand at foranstaltet det Fornødne til Sagens Undersøgelse og Paaskjendelse i Overensstemmelse med de for disse Sagers Behandling ved Landvæsenkommissionen gjældende Regler. Han har saaledes navnlig efter Omstændighederne ogsaa at varsle alle Paagjældende til Møde paa Aastedet, deriblandt Medlemmerne af den Commission, som har paaskjendt Sagen i første Instans, hvilke dog ikke skulle kunne fordrø noget Vederlag, hvis de møde.

Naar Forlig forgiæves er prøvet af Overlandvæsenkommissionen, bliver Sagen efter behørig Undersøgelse at afgjøre ved Commissionens Kjendelse.

§ 5.

Omkostningerne saavel for Overlandvæsenkommissionen som for Landvæsenkommissionen blive at udrede efter de hidtil for Landvæsenkommissionerne gjældende Regler.

§ 6.

Som Følge af denne Lovs Bestemmelser bortfalder for Fremtiden Landvæsenkommissionens Appell til Indenrigsministeriet. Tøvrigt blive de hidtil gjældende Regler for disse Sagers Behandling fremdeles anvendelige for de ved denne Lov indførte Landvæsen- og Overlandvæsenkommissioner.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere: saalydende:

Da Ministeriet maatte ansee det for hensigtsmæssigt, at der blev truffet en ny Indretning med Hensyn til Afgjørelse af Appell af Landvæsenkommissionens Kjendelser, er det taget under Overveelse, hvorledes dette Forhold kunde være at ordne, og i Forbindelse hermed er det da og kommet under Forhandling, om ikke en anden Sammensætning af Landvæsenkommissionerne maatte være tilraadelig. Resultatet af disse Overveelser foreligger i foranstaaende Lovudkast, med Hensyn til hvis Indhold i det Enkelte Følgende bemærkes.

§§ 1 og 2.

Med Hensyn til Landvæsenkommissionens Sagers Behandling i 1ste Instans er der foreslaaet den Forandring, at Amtmandens Functioner som Formand for Fremtiden bortfalde, hvorimod han skulde udnævne alle 3 Landvæsenkommissairer samt bestemme, hvo af dem der skal være Formand, hvilken vil have at udføre Alt, hvad der tidligere i saadan Egenskab paalaae Amtmanden. Derimod har Ministeriet formeent, at Protokollen, som hidtil fremdeles bør opbevares hos Amtmanden, som deraf meddeler Udskrifter.

Det fremadskridende Agerbrug og navnlig den Videnskabs Anvendelse i dets Tjeneste gjør det i høi Grad ønskeligt, at videnstabeligt dannede og navnlig tekniske Mænd erholde Plads i disse Commissioner, der ofte ville komme til at afgjøre tekniske Spørgsmaal. Ministeriet har imidlertid ikke troet, at man for Tiden kunde gaa videre i denne Henseende, end at Amtmanden, naar Landvæsenkommissionen eller nogen af Parterne forlanger det, saavidt gjorligt, skal tilforordne samme et særligt sagkyndigt Medlem.

§ 3.

I følge Forordningen af 23de April 1781 § 32, hvortil Forordningerne af 8de Juni 1787, 25de Juni 1790, 15de Juni 1792 samt 29de Juli 1846 m. fl. slutte sig, skulle Landvæsenkommissionens Eragninger indaafes for Rensetammeret, altsaa nu Indenrigsministeriet. Meningerne ere neppe synderlig deelte i Henseende til Tilraadeligheden af, at denne Appell til Indenrigsministeriet bortfalder og erstattes ved en anden Appell-Instans, hvorimod der vistnok kan være mere forskellige Anskuelser om denne sidste Myndigheds Sammensætning. Saaledes møder navnlig det Spørgsmaal, om der bør dannes en Overlandvæsenkommission for hele Landet, indrettet i det Væsentlige paa en lignende Maade som den overordnede Tiendecommission, eller om flere Appellinstanser bør organiseres, hver for et mindre District. Ministeriet har ofte havt Leilighed til at erfare Banfeligheden af gennem Korter og Acter at erhverve den fuldstændige